

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

w sprawie ze skargi E. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt VII U (...) i innych

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2020 r.

- 1. stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje skargę dotyczącą sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt VII U (...) do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...);**
- 2. odrzuca skargę w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

E. L. , po sprecyzowaniu swych żądań w piśmie z dnia 16 czerwca 2020 r., wniosła o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt VII U (...);
2. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nieważności postanowienia z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. akt VII U (...);

3. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt XIV Kp (...);

4. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nieważności postanowienia z dnia 13 listopada 2017 r., sygn. akt XIV Kp (...);

5. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie wywołanej wnioskiem z kwietnia 2019 r., skierowanym do Prokuratora Generalnego, o wywiedzenie skargi nadzwyczajnej w sprawie zakończonej postanowieniem z dnia 4 marca 2010 r.;

6. stwierdzenie przewlekłości w rozpoznaniu skarg na przewlekłość postępowań w sprawach toczących się przed Sądem Apelacyjnym w (...) z wniosków o stwierdzenie nieważności postanowień wykazanych w skargach;

7. stwierdzenie nierzetelności, bezczynności i przewlekłości w Sądzie Wizytacyjnym Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego;

8. stwierdzenie przewlekłości rozpatrywania spraw przez rzeczników dyscyplinarnych w oderwaniu od faktów i dowodów, w oparciu o całość akt sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 4 ust. 1 u.s.p.p. sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie.

Wobec powyższego, w odniesieniu do żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt VII U [...] Sąd Najwyższy stwierdził swoją niewłaściwość i w tym zakresie skargę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w (...).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 4 ust. 1 u.s.p.p., orzekł jak w punkcie pierwszym postanowienia.

W pozostałym zakresie Sąd Najwyższy odrzucił skargę – a to z następujących przyczyn.

Zgodnie z treścią art. 6 u.s.p.p. skarga powinna czynić zadość zarówno wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (ust. 1), jak i zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości (ust. 2 pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (ust. 2 pkt 2). Stosownie do art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

Skarga wniesiona przez E. L. – poza żądaniem stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt

VII U (...) – nie zawiera tymczasem wskazania konkretnych organów, które miałyby prowadzić postępowania, co do których skarżąca twierdzi, że nastąpiła ich przewlekłość. Sąd Najwyższy uznał powyższe za oczywiście niewystarczające w świetle wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 u.s.p.p. – z treści skargi nie sposób bowiem wywieść (poza żądaniem stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt VII U (...)), jakie konkretnie organy i w jakich konkretnie postępowaniach miałyby dopuścić się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., orzekł jak w punkcie drugim postanowienia.